

**DEŇ MESTA ŠAMORÍN
SOMORJA VÁROS NAPJA**

26. 5. 2024 / 2024. 5. 26.

26. mája 2024
Šamorín, MsKS

2024. május 26.
Somorja, VMK

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta

udeluje

CENU PRO URBE

pre

GABRIEL BÁRDOS

za celoživotnú, obzvlášť významnú prácu v oblasti kultúry
a za záslužnú prácu v prospech mesta.

GABRIEL BÁRDOS

Gabriel Bárdos sa narodil v roku 1953 v Senci, maturoval na seneckom gymnáziu v roku 1972, následne v rokoch 1973-1977 študoval na Vysokej škole pedagogickej v Nitre, kde získal učiteľský diplom v odbore maďarský jazyk - slovenský jazyk. Po absolvovaní vysokej školy sa umiestnil ako odborný referent na organizačnom oddelení Ústredného výboru Csemadoku v Bratislave. Takto sa začala jeho kariéra v rámci tejto renomovanej kultúrnej organizácie, a to nielen na celoštátnej, ale aj na miestnej úrovni, pretože Gabriel Bárdos sa aktívne podieľal aj na činnosti základnej organizácie Csemadoku v Šamoríne. V rokoch 1985-88 pôsobil ako riaditeľ Mestského kultúrneho strediska v Šamoríne, potom sa vrátil do bratislavskej centrály Csemadoku, kde zastával aj funkciu ústredného tajomníka.

Od roku 1990 vykonával obvyklé úlohy súvisiace s jeho funkciou, v zastúpení Csemadoku organizoval celoštátne folklórne festivaly v Želiezovciach a v Gombaseku a Jókaiho dni, pričom pôsobil aj ako poslanec mestského zastupiteľstva v Šamoríne. Je aktívnym členom miestneho futbalového klubu, viac ako desať rokov bol predsedom klubu. Je spoluautorom encyklopédie osobností Ki kicsoda Kassától Prágáig (Kto je kto od Košíc po Prahu), vydané v roku 1993.

Svoj život venoval verejnej službe. Čoraz viac sa zapojil do činnosti mestskej samosprávy, hlbšie sa oboznámil s problémami mesta a hľadal riešenia na jeho rozvoj.

Gabriel Bárdos bol od samého začiatku svojej komunálnej kariéry veľmi úspešným miestnym politikom, aktívnym organizátorom a obľúbeným interpretom. Od roku 1998 bol prednostom mestského úradu, od roku 2002 pôsobil ako zástupca primátora. V roku 2010 bol obyvateľmi mesta zvolený za primátora. V roku 2014 bol opäť úspešný vo voľbách a stal sa primátorom na ďalšie volebné obdobie.

Gabriel Bárdos svojou osobnosťou a aktívnou činnosťou prispel k vytvoreniu pokojného, konsolidovaného politického a spoločenského života v meste. Počas svojho pôsobenia na poste primátora sa podieľal na posilnení stykov s partnerskými mestami v zahraničí. Jeho zásluhou boli znovu objavené a obnovené významné kultúrne pamiatky mesta, ktoré sa tak dostali na zaslúžené miesto v povedomí miestnych obyvateľov.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

a Város Napja alkalmából a

PRO URBE DÍJAT

adományozza

BÁRDOS GÁBOR

részére

a kultúra területén végzett sokéves, nagy jelentőségű munkájáért,
valamint a város fejlődése érdekében kifejtett sokoldalú és gyümölcsöző tevékenységéért.

BÁRDOS GÁBOR

Bárdos Gábor 1953-ban született Szencen, 1972-ben érettségizett a szenci gimnáziumban, majd 1973 és 1977 között a nyitrai Pedagógiai Főiskolán magyar-szlovák szakos tanári oklevelet szerzett. Főiskolai tanulmányai befejezése után a pozsonyi Csemadok KB szervezési osztályának szakelőadója lett. Ezzel elkezdődik csemadokos pályafutása nemcsak országos szinten, mert egyúttal a somorjai Csemadok-alapszervezet oszlopos tagjaként minden megmozdulásban aktív szerepet vállal. Néhány évig, 1985-88 között a somorjai Városi Művelődési Központ igazgatója, majd visszatér a pozsonyi Csemadok-központba, ahol az országos titkár tisztségét tölti be.

Az 1990-es évektől szokásos közművelődési feladatait végzi, szervezi a zselízi és a gombaszögi Országos Népművészeti Fesztiválokat, a Jókai Napokat, közben a Somorjai Városi Önkormányzat testületében is tevékenykedik. A helyi labdarúgóklub, az STK somorjai vezetőségének aktív tagja – itt több mint tíz évig a klub elnökének tisztségét tölti be. Társszerzője a Babits Kiadó által 1993-ban megjelentetett Ki kicsoda Kassától Prágáig című életrajzi lexikonnak.

A közszolgálat tölti ki mindennapjait. Egyre gyakrabban bekapcsolódik az önkormányzati munkába, egyre alaposabban megismerkedik a város problémáival, és keresi a város fejlődésének lehetőségeit.

Bárdos Gábor kezdettől fogva sikeres városi önkormányzati politikus, tevékeny szervező és közkedvelt előadóművész. 1998-tól a városi hivatal vezetője, majd 2002-től a város alpolgármesterévé nevezik ki. 2010-ben a város lakossága polgármesterré választja, majd 2014-ben megismétli sikerét egy újabb választási időszakra.

Bárdos Gábor személyiségével és aktív tevékenységével nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy Somorján nyugodt, konszolidált politikai és társadalmi élet alakult ki. Polgármesteri megbízatása alatt megerősödtek a testvérvárosi kapcsolatok a külföldi városokkal. Nagy érdeme, hogy folyamatosan szorgalmazta a város jelentős műemlékeinek felkutatását és ápolását, s hogy a város történetének neves emlékei az őket megillető helyre kerültek a lakosság emlékezetében.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO HUMANA

pre

ŠTEFAN CZUCZ

za výnimočný prínos k zlepšeniu a skrášľovaniu životných podmienok obyvateľov nášho mesta a upevňovanie súdržnosti miestnej komunity.

ŠTEFAN CZUCZ

Štefan Czucz je rodák zo Šamorína, narodil sa 4. decembra 1961. Navštevoval základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským v Šamoríne a maturoval na tunajšom maďarskom gymnáziu. Vysokoškolský diplom získal na bratislavskej Ekonomickej univerzite. Už ako stredoškolač tvrdo fyzicky pracoval, pestoval na predaj kvety, karafiáty a gerbery. Venoval sa tomu až do pádu totalitného režimu.

Veľmi rýchlo sa prejavil jeho zmysel pre obchod. Po nežnej revolúcii založil obchodnú firmu zameranú na export a import, ktorá sa počas 90. rokov stala najväčším dovozcom obuvi na Slovensku. Neskôr sa začal venovať developerskej činnosti. V období od roku 1999 až 2009 bol generálnym riaditeľom ropovodnej spoločnosti Transpetrol, a. s. V súčasnosti realizuje rozsiahle investície v oblasti nehnuteľností všade na Slovensku, ako aj v zahraničí, najmä vo Vietname a v Kanade.

Napriek tomu, že je úspešným podnikateľom, nikdy nezabudol na svoje rodné mesto. Je sponzorom mnohých miestnych neziskových organizácií, školských a kultúrnych podujatí či športových klubov. Vďaka jeho podpore fungujú napríklad hodiny vo vežiach mestských kostolov.

Jeho srdcovou záležitosťou je starostlivosť o lesopark Pomlé na okraji Šamorína: dal obnoviť asfaltový povrch chodníka a inicioval dva významné projekty v súvislosti s parkom. Na ceste do parku boli jeho zásluhou umiestnené lavičky venované významným osobnostiam mesta („Lavičky našich osobností“), ktoré tak pripomínajú našich predkov aj pre ďalšie generácie. Druhým jeho projektom je bežecká súťaž PomléRun. Tento rok sa uskutočnil už 11. ročník týchto veľkolepých charitatívnych bežeckých pretekov, ktoré sú spojené s mnohými rozsiahlym sprievodným programom, ktorý láka každoročne tisíce záujemcov. Príjem z registračných poplatkov pravidelne slúži na charitatívne účely, z takto vyzbieraných finančných prostriedkov Štefan Czucz podporil Domov dôchodcov Ambrózia, miestnu Špeciálnu základnú školu, podujatie Onco Games, ktoré zabezpečuje športovanie pre onkologicky choré deti. Finančné prostriedky boli využité aj na ochranu stromov v lesoparku Pomlé.

Vďaka nemu bol postavený športový komplex X-Bionic Sphere práve v Šamoríne. Svoju radosť a vďaka za to, že táto investícia bola realizovaná v jeho rodnom meste, prejavil darovaním monumentálnej kovovej sochy koňa, ktorá sa stala jedným zo symbolov nášho mesta.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a

PRO HUMANA DÍJAT

adományozza

CZUCZ ISTVÁN

részére

városunk lakossága életkörülményeinek javítása és szépítése, valamint a helyi közösség összetartásának erősítése terén kifejtett gyümölcsöző tevékenységért.

CZUCZ ISTVÁN

Tősgyökeres somorjai lakos, 1961. december 4-én született. Iskoláit Somorja magyar tannyelvű iskoláiban végezte, itt is érettségizett. Diplomát a pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett. Tanulmányai mellett már gimnáziumi évei alatt nehéz munkával, önképzéssel szegfűt és gerberát termesztett egészen a rendszerváltásig.

Üzleti érzéke korán megmutatkozott. A rendszerváltás után export-import céget alapított, amely a 90-es évek folyamán a legnagyobb, cipőbehozattal foglalkozó vállalattá nőtte ki magát. Az évek során érdeklődése egyre inkább az ingatlanfejlesztés felé fordult. 1999-től 2009-ig a kőolaj szállítását biztosító Transpetrol Rt. elnök-vezérigazgatója volt. Mára már nagy ingatlanberuházásokat valósít meg Szlovákia-szerte és külföldön is, mégpedig Vietnámban és Kanadában.

Sikeres vállalkozó létére sohasem feledkezett meg szülővárosáról. Számos helyi civil szervezet, iskolai és kulturális esemény, sportág támogatója. Neki köszönhetően működnek az órák a templomtornyainkban.

A szülővárosa határában elterülő Pomlé parkerdő a szívügye: járdáját újraaszfaltoztatta, és két nagy projektje is hozzá kapcsolódik. Egyik kezdeményezése a Pomléban és az oda vezető úton elhelyezett pihenőpadok, a Nagyjaink padjai megtervezése és kivitelezése, melyeknek köszönhetően a következő nemzedékek sem feledkeznek meg Somorja neves szülöttéről. A másik az idén immár 11. alkalommal megrendezésre kerülő PomléRun futóverseny. Ez a színvonalas, nagyszabású, jótékony célú, koncertekkel övezett futóverseny mára ezreket mozgat meg. A nevezési díjából befolyt összeget rendre nemes célra fordítja, így részesült már támogatásban az Ambrózia Idősothton, a helybeli Speciális Alapiskola, az Onco Games rendezvény, amely a daganatos betegségben szenvedő gyermekek sportolását biztosítja, valamint a Pomlé fainak védelme.

Az ő közbenjárásának is köszönhető, hogy az X-Bionic Sphere komplexum Somorján épült meg. Örömét és háláját, hogy ez a befektetés a szülővárosában valósult meg, monumentális méretű, paripát ábrázoló fémszobor adományozásával fejezte ki, amely Somorja egyik jelképévé vált.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje in memoriam
CENU PRO HONORIS

pre
ŠTEFAN HORVÁTH

za výbornú reprezentáciu mesta a vynikajúci výkon v oblasti športu
doma i v zahraničí.

ŠTEFAN HORVÁTH

Štefan Horváth sa narodil v roku 1976. V roku 1983 sa s rodičmi prisťahoval do Šamorína. Jeho talent a fyzické danosti už veľmi skoro, v rannom školskom veku objavil predseda šamorínskeho zápasníckeho klubu Lajos Nyársik. Po dokončení základnej školy nastúpil na Strednú športovú školu Štefana Majora v Bratislave, kde sa už intenzívne venoval zápaseniu a tréningom. Jeho vzorom sa stal Milan Mazáč, ktorý sa zúčastnil aj na olympiáde v Atlante. Ako pretekár klubu Dunaj-plavba a šamorínskeho zápasníckeho klubu dosiahol pekné športové úspechy. „Bol som úspešný na mnohých domácich a zahraničných pretekoch, mám doma celú krabicu medailí“ – povedal neskôr o svojej športovej kariére.

Bol vyučný elektrikár, a ako zamestnanec Mestského úradu pracoval v pozícii údržbára. Päť rokov nešportoval, ale neskôr na požiadanie svojho bývalého trénera absolvoval trénerský kurz a spolu s ním začal trénovať juniorov. Keď už šamorínski zápasníci začali dosahovať lepšie výsledky, v roku 2000 zorganizovali prvý ročník Pohára primátora mesta Šamorín. Na ich veľké potešenie pri Základnej škole Mateja Bela bola postavená nová telocvičňa, kde zápasníci dostali možnosť trénovať. Vtedy sa venoval trénovaniu staršieho dorastu, neskôr sa zaoberal skupinou U23 a dospelými. Veľmi rád sa venoval deťom, pretože si všimol, že kondícia a šikovnosť súčasných generácií zaostáva pred skoršími generáciami, deti nie sú schopné chodiť rovno, ani robiť kotrmelce. Na tréningoch vyberal také cviky, ktoré rozhýbu všetky možné svalové skupiny tela. Z jeho trénerských výsledkov možno vyzdvihnúť úspech jeho dcéry, ktorá až trikrát získala titul majstra Slovenska v zápasení.

Svoje životné krédo prevzal od rodičov: „Bud' samostatný a poctivý, aby sme sa nikdy nemuseli za teba hanbiť.“ Tohto predsavzatia sa držal až do konca svojho života. Vždy si hovorieval: „Mňa nikdy nezaujímali ľahko získané peniaze. Chcem mať pokojný spánok.“ Jeho životným cieľom bola výchova: „Vychovávam deti k sebadisciplíne, úcte a láske k športu. Aby sa nepotulovali, nehrali len s mobilom, ale aby sa zaoberali rozumnou činnosťou.“ Jeho náhla smrť znamenala veľkú stratu nielen pre jeho rodinu, ale aj pre všetkých členov a fanúšikov zápasníckeho športu v Šamoríne.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

a Város Napja alkalmából a

PRO HONORIS DÍJAT

adományozza in memoriam

HORVÁTH ISTVÁN

részére

a sportban elért kimagasló eredményeiért

és a nemzetközi kapcsolatok építése terén végzett sokéves gyümölcsöző tevékenységéért.

HORVÁTH ISTVÁN

Horváth István 1976-ban született, 1983-ban szüleivel Somorjára költözött. Nyársik Lajos, a somorjai birkózóklub vezetője már kisiskolás korában fölfedezte benne a kitűnő birkózói adottságokat, és szárnyai alá vette. Miután befejezte alapiskolai tanulmányait, a pozsonyi Štefan Major Sportiskola tanulója lett. Itt már intenzív edzéseket folytatott, és példaképe, Milan Mazáč nyomdokait követte, aki még az atlantai olimpiára is kijutott. A pozsonyi Dunajplavba és a somorjai birkózóklub versenyzőjeként szép karriert futott be. „Sok hazai és nemzetközi versenyt megnyertem, egy egész doboz éremem van otthon” – mondta később sportolói karrierjéről.

Civil foglalkozása a villanyszerelés lett, mint karbantartó a városi hivatal alkalmazottja volt. Öt évig felhagyott a sporttal, de ezután régi edzője kérésére elvégezte az edzői tanfolyamot, és mentora mellett foglalkozni kezdett a fiatal korosztállyal. Amikor a somorjai csapat már szép eredményeket ért el, 2000-ben megrendezték a Polgármester-kupa első évfolyamát. Nagy örömeikre a Bél Mátyás Alapiskola mellett felépült az új tornaterem, és volt hol edzeniük. Ekkor előbb a kadét korosztállyal foglalkozott, később a juniorokkal, majd az U23-okkal és a felnőttekkel. A gyerekekkel való foglalkozásokat nagyon szerette, mert látta, hogy a mai gyerekek erőnléte és ügyessége elmaradt a régiekétől, nem tudnak egyenesen járni, még bukfencezni sem. Az edzéseken olyan gyakorlatokat választott, amelyek a test minden izmát megmozgatják. Életének egyik nagy eredménye az volt, amikor lánya háromszor Szlovákia bajnoka lett.

Hitvallását a szüleitől örökölte: „Légy önálló és becsületes, hogy soha ne kelljen szégyenkeznünk miattad!” Ezt be is tartotta „Engem soha nem érdekelt a könnyen szerzett pénz. Szeretek nyugodtan aludni” – mondogatta. Életcéljának a nevelést tartotta: „Fegyelemre, tiszteletre és a sport szeretetére nevelem a gyerekeket. Ne csavarogjanak, ne az okostelefont babrálják, hanem értelmes dolgokkal foglalkozzanak” – hirdette. Halála nagy veszteség nemcsak családjának és rokonságának, hanem a somorjai birkózósport minden tagjának és rajongójának is.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta

udeľuje

CENU PRO CIVIS

pre

LADISLAV PISCH

za dlhoročnú záslužnú prácu v oblasti rozvoja mesta.

LADISLAV PISCH

Ladislav Pisch je rodák z pahorkatého Gemera, nakoniec sa však usadil v našom meste. Narodil sa pred osemdesiatimi piatimi rokmi v Plešivci, v útulnom mestečku obývanom toho času Maďarmi, Slovákami a Nemcami. Od svojho detstva sa zaujímal o prírodu a predovšetkým o poľnohospodárstvo. Bol zvedavý na zákonitosti týkajúce sa úrodnej pôdy a poľnohospodárskej výroby, venoval sa najmä moderným technológiám a inováciám, ktoré by odbremenili ľudí od fyzickej námahy. Preto sa prihlásil na Vysokú školu poľnohospodársku v Nitre, kde dosiahol vynikajúce študijné výsledky a stal sa poľnohospodárskym inžinierom.

Ako čerstvý absolvent vysokej školy dostal prácu v Trebišove, kde však jeho predstavy o modernej poľnohospodárskej výrobe veľmi nenašli pochopenie a podporu. Preto sa potešil, keď dostal možnosť pracovať v poľnohospodárskom družstve na Hornom Žitnom Ostrove, na tomto tradičnom poľnohospodárskom území. Tu získal aj potrebnú podporu pre svoje iniciatívy.

V sedemdesiatych až osemdesiatych rokoch minulého storočia pôsobil ako predseda Poľnohospodárskeho družstva Modrý Dunaj v Šamoríne, kde mal možnosť preukázať svoje odborné a manažérske schopnosti. Šamorínske poľnohospodárske družstvo sa postupne zaradilo medzi najlepšie družstvá nielen v našom regióne, ale aj v celoštátnom meradle. V záujme skvalitnenia technológie na produkciu mlieka začal spolupracovať s renomovanými dánskymi odborníkmi.

Ladislav Pisch sa aktívne zapojil do spoločenského a kultúrneho života nášho mesta. Poľnohospodárske družstvo podporovalo miestne spoločenské organizácie, základnú organizáciu Csemadoku, najmä umelecké skupiny a športové organizácie. Pravidelne financoval festivaly zborového spevu organizované speváckym zborom Híd, ako aj folklórne súbory Csalló a Csali. Bol sponzorom Dní starej hudby Samaria a často podporoval mladé talenty. V socialistickom režime napriek negatívne prístupom okresných stranických funkcionárov zabezpečil, aby sa pracovníci družstva zapojili do prác na obnove miestneho reformovaného a evanjelického kostola, a postavili aj budovu evanjelickej fary. Po páde totalitného režimu bol vymenovaný za okresného riaditeľa novej Poľnohospodárskej banky, ktorá bola neskôr premenovaná na Unibanku. V tejto pozícii ďalej rozvíjal a využíval svoje ekonomické znalosti a manažérske schopnosti.

Ladislav Pisch aj v tomto vysokom veku vyzerá mladistvo a v dobrom spomína na svoje výsledky, úspechy. Právom môže vyhlásiť, že to bola dobrá zábava a dobre vykonaná práca.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO CIVIS DÍJAT
adományozza
PISCH LÁSZLÓ
részére

a város fejlesztése érdekében végzett több évtizedes eredményes munkájáért.

PISCH LÁSZLÓ

Pisch László a dimbes-dombos Gömör szülöttje, mégis szűkebb pátriánkban eresztett életerős gyökeret. Nyolcvanöt évvel ezelőtt a patinás, akkor még magyar, szlovák és német ajkú polgárok lakta Pelsőcön látta meg a napvilágot. Gyermekkorától érdekelte a természet, elsősorban az agrárium. Egyre többet akart tudni a termőföld, a mezőgazdasági termelés törvényszerűségeiről, különösen a nehéz fizikai munkától való tehermentesítésről, a korszerűsítés, az innováció lehetőségeiről. Ezért jelentkezett a nyitrai Mezőgazdasági Főiskolára, ahol kiváló eredményekkel szerzett agrár-mérnöki diplomát.

Friss diplomásként Szlovákia keleti részére, a Töketeremesi járásba került, ahol kevés olyan partnert talált, akik megértették és támogatták volna a korszerű mezőgazdasággal kapcsolatos elképzeléseit. Így aztán örült annak, hogy nyugatra, az ország éléskamrájába, a Felső-Csallóközbe került, ahol tervei megértésre és támogatókra találtak.

A múlt század hetvenes-nyolcvanas éveiben a somorjai székhelyű Kék Duna Földműves-szövetkezet elnökeként dolgozott, ahol bizonyíthatta szakmai és menedzseri képességeit. A somorjai szövetkezet fokozatosan a legjobbak közé fejlődött nemcsak régióinkban, hanem országos viszonylatban is. A minőségi tejtermelés meghonosítása érdekében neves dán szakértőkkel kezdett együttműködni.

Pisch László fokozatosan bekapcsolódott városunk közösségi és kulturális életébe. A szövetkezet támogatta a helyi társadalmi szervezeteket, a Csemadokot, és kiemelten a kulturális csoportokat és sportszervezeteket. Rendszeresen finanszírozta a Híd Vegyes Kar szervezésében megvalósuló kórustalálkozókat, továbbá a Csalló és a Csali gyermek-tánc csoportokat. Szponzorálta a Samaria Régi Zenei Napokat, fiatal tehetségeket is szívesen felkarolt. A múlt rendszerben a járási vezetők rosszallása ellenére vállalta, hogy a szövetkezet munkásai felújítják a helyi református és evangélikus templomot, és felépítik az evangélikus paplakot. A rendszerváltás után az újonnan alakult Agrárbank, később az UniBanka névre keresztelt pénzügyintézmény járási igazgatójává nevezték ki, ahol tovább kamatoztatta közigazdasági és menedzseri képességeit.

Pisch László nyolcvanöt évesen is fiatalosan, jó érzéssel tekint vissza eredményekkel övezett életére. Joggal mondhatja a neves költő szavaival, hogy élete „jó mulatság, férfimunka volt”.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO FUTURA

pre

OLĽGU HARGAŠOVÚ

za dlhoročnú profesionálnu prácu pri výchove mladej generácie,
za rozvoj medzinárodných projektov a budovanie dobrých vzťahov v oblasti vzdelávania.

OLĽGA HARGAŠOVÁ

Narodila sa v Šamoríne 10. novembra 1950 a odvtedy tu trvale žije so svojou rodinou.

V Šamoríne vyrastala, vychodila základnú školu a strednú školu. Vysokoškolské vzdelanie získala na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave, kde neskôr absolvovala aj doplnkové pedagogické štúdium.

Od roku 1979 pracovala ako učiteľka odborných predmetov, výchovná poradkyňa a zástupkyňa riaditeľa pre teoretický výcvik na Strednom odbornom učilišti v Šamoríne.

Od roku 1990 do 2015 pôsobila vo funkcii riaditeľky Súkromnej hotelovej akadémie a Súkromnej strednej odbornej školy SD Jednota v Šamoríne. Aj počas tohto obdobia sa ďalej vzdelávala na City University Bratislava, potom na Pedagogickom inštitúte v Grazi. Tiež absolvovala zahraničné stáže v Nemecku a Taliansku, ďalšie vzdelávanie pre učiteľov cestovného ruchu v Pedagogickom inštitúte v Salzburgu, Špecializačné inovačné štúdium Manažment podnikov cestovného ruchu a funkčné inovačné vzdelávanie v Bratislave.

Bola tiež členkou odbornej komisie Štátneho inštitútu odborného vzdelávania a lektorkou akreditačnej komisie Ministerstva školstva Slovenskej republiky.

Jej vysoko profesionálny prístup a manažérske schopnosti sa výrazne odrazili vo veľkom záujme uchádzačov o štúdium na oboch šamorínskych školách, ako aj v samotných výsledkoch a napredovaní oboch škôl. Počas jej pôsobenia boli otvorené študijné odbory, nadstavbové štúdium a tiež hotelová akadémia. Svoje organizačné a riadiace zručnosti využila aj pri prevádzke školskej reštaurácie a školského hotela. Školy sa zapájali do viacerých medzinárodných projektov, v rámci ktorých nadviazali partnerské vzťahy so zahraničnými školami v Čechách, Maďarsku i Nemecku. Ako riaditeľka rozbehla zahraničné odborné stáže pre študentov, kde sa nielen zdokonalili v cudzom jazyku, ale získali aj nové praktické zručnosti a skúsenosti. Zabezpečila odborný výcvik žiakov v špičkových hotelových a reštauračných zariadeniach. Aj vďaka nej je dnes niekoľko desiatok bývalých šamorínskych absolventov v gastronómii a hotelierstve pojomom. Svojou aktívnou činnosťou zároveň pozitívne zviditeľnila mesto Šamorín a šírila jeho dobré meno.

Popri jej organizačných schopnostiach a komunikačných zručnostiach získaných riadiacou prácou, ako aj pedagogickou praxou treba vyzdvihnúť jej ľudský prístup, schopnosť stmelovať kolektív a vytvárať dobré medziľudské vzťahy.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO FUTURA DÍJAT
adományozza
HARGAŠOVÁ OLGA
részére

sokéves kiváló pedagógiai tevékenységéért, a nemzetközi projektek fejlesztéséért, valamint az ifjú nemzedék oktatása és nevelése terén elért kimagasló eredményeiért.

HARGAŠOVÁ OLGA

Olga Hargašová Somorján született 1950. november 10-én, és azóta is városunk lakója. Az alap- és középiskolát helyben végezte, majd Pozsonyban tanult a Közgazdaságtudományi Főiskolán, ahol diplomát szerzett. Később pedagógiai képzettséggel bővítette ismereteit. 1979-ben kezdte pedagógusi pályáját Somorján, a Szlovákiai Fogyasztási Szövetkezetek Szövetségének Szakközépiskolájában, ahol szaktantárgyakat tanított, s mellette, mint nevelési tanácsadó és igazgatóhelyettes működött.

1990 és 2015 között a Magán-hotelakadémia és a Jednota Fogyasztási Szövetkezet Középfokú Magán-szaktanintézetének igazgatói posztját töltötte be. A pozsonyi City University hallgatójaként szaktudását tovább bővítette, majd tanulmányokat folytatott Ausztriában, a Grazi Pedagógiai Intézetben. Több alkalommal vett részt szakmai gyakorlaton Ausztriában és Olaszországban. A Salzburgi Pedagógiai Intézetben részt vett egy pedagógusok számára rendezett idegenforgalmi képzésen, majd Pozsonyban az Idegenforgalmi Irodák Menedzselése nevű speciális fejlesztő tanfolyam hallgatója volt.

Tagja volt az Állami Szakképesítési Intézet szakbizottságának és lektorként részt vett az SZK Oktatásügyi Minisztériuma mellett működő Akkreditáló Bizottság munkájában.

Magas szintű professzionális vezetői módszerének és menedzseri kvalitásainak köszönhetően egyre nőtt az általa vezetett két iskolába jelentkező tanulók száma. Sorra születtek a jó eredmények, és az intézmények gyors fejlődésnek indultak. Igazgatói ideje alatt új szakok nyíltak, továbbképző osztályok alakultak, és megnyitotta kapuit a Hotelakadémia. Kiváló szervezői képességei az iskolában létrehozott étterem és szálloda működtetésében is megmutatkoztak. Az iskola rendszeresen bekapcsolódott a meghirdetett nemzetközi projektekbe, ezek keretében kapcsolatot épített ki hasonló irányzatú csehországi, magyarországi és ausztriai iskolákkal. Az ő irányítása alatt vette kezdetét a diákok külföldön végzett szakmai gyakorlata, amelyek ideje alatt nemcsak a tanulók szakmai tudása bővült, hanem idegennyelv-tudása is tökéletesedett. Az iskola hallgatói első osztályú éttermekben és szállodákban gyakorolták a szakmát. Munkájának köszönhetően az iskola nem egy végzősének neve ma már fogalom a gasztronómia és a szállodaszakma világában. Neki is köszönhető, hogy szakmai körökben Somorja neve ma már igencsak szépen cseng.

A sikerek hátterében a szakmai tudáson és vezetői képességeken kívül ott található Olga Hargašová elsőrangú személyi tulajdonságai: a kedvesség, az emberséges viszonyulás, a közösségépítés és a barátságos emberi kapcsolatok kialakításának képessége.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta

udeľuje

CENU PRO CULTURA

pre

ALEXANDER STRIEŽENEC

za dlhoročnú a významnú prácu v oblasti kultúry a spoločenského života.

ALEX STRIEŽENEC

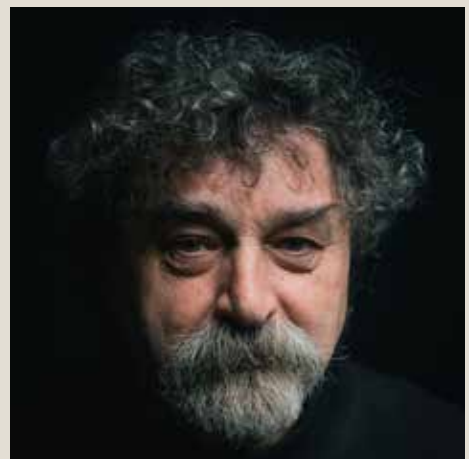
Alex Strieženec je spisovateľ, publicista, učiteľ hudby, organizátor kultúrnych podujatí. Narodil sa v Bratislave, základnú školu navštevoval v Šamoríne a v Podunajských Biskupiciach, maturoval na gymnáziu s vyučovacím jazykom maďarským na Dunajskej ulici v Bratislave. Svoje hudobné vzdelanie získal jednak na Základnej umeleckej škole v Šamoríne a bol aj samoukom.

Svoju hudobnú kariéru začal ako 15-ročný v amatérskych kapelách, ktoré sám aj viedol. Svoju kapelu Deja vu s profilom jazz-blues-funky, ktorá funguje až dodnes, založil v roku 1998 v Šamoríne. S touto skupinou sa dostali okrem renomovaných domácich jazzových klubov aj na javisko Bratislavských jazzových dní, účinkovali v rámci bratislavských Letných hudobných dní a dvakrát vystúpili aj na svetoznámom Sziget festivale v Budapešti. Skupina hrala vo Varšave aj v Prahe. V novembri roku 2017 sa uskutočnila premiéra vlastnej hudobnej divadelnej hry Alexa Strieženca s názvom Lucifer a anjeli.

Alex Strieženec veľmi motivovane učí hudbu už vyše dvadsaťpäť rokov, dlhé roky učil na Základnej umeleckej škole Štefana Németha-Šamorínskeho.

Organizoval hudobné festivaly a výstavy. Svoju publicistickú činnosť začal ako hudobný kritik v časopise Új Ifjúság a v denníku Új Szó. Do dnešného dňa publikoval 11 autorských diel v literárnej a hudobnej tematike v maďarskom, slovenskom a anglickom jazyku. Nedávno vyšiel jeho román s názvom Nem tudom a nevem, v slovenskom preklade Ja som niekto iný.

Pravidelne publikoval články v mestských novinách Šamorín a okolie, prinášal informácie o rôznych podujatiach. Od roku 2012 začal publikovať články o hudobnej histórii mesta a jeho okolia, predstavujúc rôzne hudobné iniciatívy, skupiny, spevácke zbory, ako aj interpretov. V roku 2016 boli tieto články vydané aj v súhrnnej zbierke v maďarskom aj slovenskom jazyku (Somorja és környéke zenei élete, Hudobný život v Šamoríne a na jeho okolí). Alex Strieženec vykonáva svoju nezištnú činnosť aj naďalej s veľkým entuziazmom a nadšením.

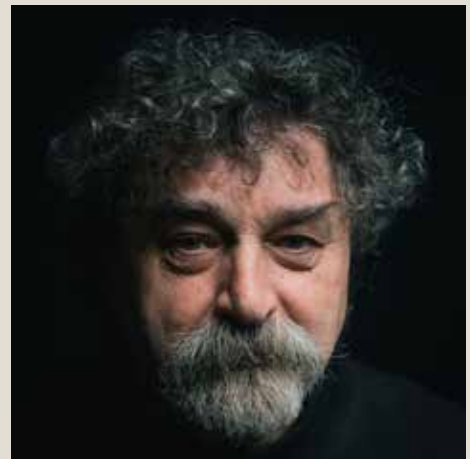
SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO CULTURA DÍJAT
adományozza
STRIEŽENEC ALEXANDER
részére

a kultúra és a társadalmi élet területén végzett sokéves, különösen jelentős munkájáért.

STRIEŽENEC ALEX

Strieženec Alex író, publicista, zenész, zenepedagógus, kulturális események szervezője. Pozsonyban született, iskoláit Somorján, Pozsonypüspökin és a pozsonyi Duna utcai gimnáziumban végezte. Zenei műveltségét a somorjai zeneiskolában, valamint autodidakta módon szerezte.

Zenészi és zenekarvezetői tevékenységét 15 éves korában kezdte amatőr együttesekben. Deja vu nevű jazz-blues-funky profilú, máig működő együttesét 1998-ban alapította Somorján. Ezzel az együttesel eljutott a jelentősebb hazai klubok mellett a Pozsonyi Dzscesz Napok színpadára, szerepelt a Pozsonyi Nyári Zenei Napok keretében, és kétszer szerepelt a budapesti Sziget Fesztiválon. Az együttes fellépett Varsóban és Prágában is. 2017 novemberében a Lucifer és az angyalok című saját zenés színdarabját vitte színpadra.

Több mint huszonöt éve motivált zenetanár. Évekig a helyi Németh-Šamorínsky István Művészeti Alapiskolában tanított.

Munkássága zenei fesztiválok, kiállítások rendezésére és szervezésére is kiterjed. Publicisztikai tevékenységét az Új Ifjúság című lapnál és az Új Szó-nál kezdte mint zenekritikus. Eddig 11 szépirodalmi és zenei témájú műve jelent meg magyar, szlovák és angol nyelven. A Nem tudom a nevem című regénye a közelmúltban látott napvilágot, szlovák nyelvű változata Ja som niekto iný címmel.

Rendszeresen publikált városi lapunkban, a Somorja és Vidéké-ben, kulturális eseményekről tudósított. 2012-től jelentek meg azok az írásai, amelyek a város és környéke amatőr zenei mozgalmaival, zenekaraival, előadóival, kórusaival foglalkoztak. Ezeket 2016 szeptemberében könyv alakban is közzétette mind magyar, mind szlovák nyelven (Somorja és környéke zenei élete, Hudobný život v Šamoríne a na jeho okolí). Tevékenységeit a mai napig nagy lelkesedéssel folytatja.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRIMÁTORA

pre

TIBOR JUHÁSZ

za viacročnú umeleckú činnosť
a za zvelaďovanie kultúry nášho mesta doma i v zahraničí.

TIBOR JUHÁSZ

„Narodil som sa v Bratislave v roku 1965. Žili sme tam do mojich troch rokov, keď sa moji rodičia rozhodli emigrovať do zahraničia. Nakoľko bolo všetko veľmi neisté, mňa nezobrali so sebou, ale zverili ma do starostlivosti mojich starých rodičov a mojej tety, takto som sa dostal do Šamorína. Navštevoval som Základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským v Šamoríne, chodil som na kurz kreslenia a učil som sa anglicky.“

Keď mal Tibor Juhász dvanásť rokov, rodičia si ho konečne mohli zobrať k sebe, a preto strednú školu a vysokú školu navštevoval už vo Venezuele. Získal diplom v grafickom odbore, následne sa umiestnil v reklamnej spoločnosti, robil ilustrácie pre detské noviny a kreslil karikatúry pre miestny časopis. V roku 2004 sa vrátil na svoju rodnú zem, do Šamorína, kde predstavil svoje umelecké diela a karikatúry na desiatich samostatných a mnohých skupinových výstavách. Jeho diela sú čisté, fascinujúce a očarujúce. „Často ma inšpiruje latinsko-americký farebný svet. Veľa som cestoval po kontinente a mal som možnosť spoznať a skúmať zázraky umenia Inkov a Mayov, ktoré na mňa hlboko zapôsobili. Čerpal som inšpirácie aj zo štylizovaných figúrok domorodých kmeňov.“

Od roku 2015 je Tibor Juhász členom mestskej komisie kultúry. Pravidelne ilustruje rôzne publikácie o meste, vyhotovil mnohé plagáty, logá, kalendáre a vydal aj omaľovánky pre deti. Často zobrazuje udalosti histórie mesta Šamorín na svojich maľbách a grafikách, ktoré môže šamorínske publikum vidieť na jeho výstavách organizovaných v pravidelných dvojročných intervaloch. Na svojich umeleckých dielach zvečňuje charakteristické miesta nášho mesta a okolia, vytvára tak trvalú spomienku o súčasnom obraze Šamorína, ktorý si vybral za svoj domov.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
POLGÁRMESTER DÍJÁT
adományozza

JUHÁSZ TIBOR

részére

sokéves kimagasló művészi tevékenységéért
és városunk hírnevének öregbítéséért.

JUHÁSZ TIBOR

„Pozsonyban születtem 1965-ben. Ott éltünk hároméves koromig, amikor a szüleim disszidáltak. Mivel a teljes bizonytalanságba indultak, engem nem vittek magukkal, hanem a nagyszüleimre és a nagynénémre bízta, így kerültem Somorjára. A somorjai Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában tanultam, valamint rajz- és angolórákra jártam.”

Tizenkét éves korában szülei végre magukhoz vehették, ezért középiskoláit és a főiskolát már Venezuelában végezte. Grafika szakon szerzett diplomát, egy helybeli reklámcégnél helyezkedett el, gyermekújságot illusztrált, rajzot tanított, valamint egy magazinnak készített karikatúrákat. Huszonhét év után, 2004-ben visszatért szülőföldjére, Somorjára, ahol azóta már tíz egyéni és több csoportos kiállításon mutatta be festményeit, karikatúráit. Alkotásai letisztultak, lenyűgözőek és magukkal ragadóak. „Nem egy munkámon felfedezhető a latin-amerikai színvilág. Utazásaim során alkalmam nyílt az inka és a maja művészet csodáinak tanulmányozására, amelyek mély benyomást tettek rám. Sokszor merítettem a bennszülött törzsi motívumok stilizált figuráiból is.”

Juhász Tibor 2015-től a somorjai kulturális bizottság tagja. Az ő nevéhez fűződik számos városi kiadvány illusztrálása, plakátok, logók, naptárak, kisiskolások számára készült ki-festők tervezése. Somorja történelmének eseményeit gyakran megjeleníti festményein, grafikáin, amelyeket megtekinthetünk két évente rendezett kiállításain. Alkotásain meg-örökíti a város és környékének jellegzetes helyszíneit, így állítva maradandó emléket választott otthonának, Somorjának.

